

Pentru produsele lustrate, Uzina de mașini electrice București, se bucură de un bine meritat prestigiu din partea beneficiarilor. Calitatea bună și performanțele ridicate ale mașinilor și instalațiilor fabricate în această unitate se datorează în mare măsură exigenței cu care este urmărită executarea fiecărei operații pe fluxul tehnologic. Fotoreporterul a surprins în atelierul de strungărie, un moment în care Toma Scărlătescu, șeful atelierului, Matei Cristea și Constantin Cristea discută căile de îmbunătățire, în continuare, a calității pieselor produse.

Foto: ION CUCU

IN ACEST NUMAR

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5112 6 PAGINI — 25 BANI Simbătă 23 octombrie 1965

Moment din timpul vizitei președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România în Iran.

Vizita în Iran a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer

TEHERAN 22. — De la trimișii speciali. Ziua de vineri — duminică Iraniani — a oferit oaspeților români prilejul vizitării unor locuri pitorești din jurul Teheranului. Însoțit de suita de onoare însoțită din reprezentanții Curții Imperiale și ai Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, Ion Gheorghe Maurer, împreună cu celelalte personalități oficiale române, a petrecut primele ore ale dimineții pe unul din terenurile de vânătoare ale Curții Imperiale, aflat la aproximativ 20 de km de capitala Iranului.

Înainte de termen La Braïla

BACĂU (de la corespondentul nostru) Luna de luna în cursul acestui an colectivele unităților forestiere și de prelucrare a lemnului din cadrul D.R.E.F. Bacău și-au îndeplinit și depășit sarcinile de plan. Este o tradiție care are la bază printre altele și înfăptuirea în termenii stabiliti a măsurilor tehnice și organizatorice în fiecare sector de producție. Aceasta a permis ca planul valoric al producției globale să mădă pe 10 luni să fie îndeplinit cu 10 zile înainte de termen. De la 1 ianuarie 1965, până la 20 octombrie, întreprinderile forestiere din regiune au realizat peste plan mai mult de 30.000 m.c. busteni rășinoase, peste 8.000 m.c. busteni de fag, peste 6.000 m.c. cherestea rășinoasă, 5.000 m.c. cherestea de fag, peste 7.000 m.p. binate. Cele mai bune rezultate le-au obținut întreprinderile forestiere din Dărmănești, Adjud, Piatra Neamț, Borca.

La Braïla, a început construcția unui nou cartier de locuințe EI va cuprinde blocuri cu peste 2.600 apartamente, două școli cu 40 săli de clasă, complexe comerciale, clădiri social-culturale, garaje și parcaje pentru mașini, terenuri de joc pentru copii și spații verzi. La fatadere blocurilor se vor folosi plăcile din ceramica și mozaic decorative cu teme din istoria orașului, iar în spațiile centrale — grupuri statulare și alte lucrări de artă plastică. Realizatorul principal al proiectului, arhitect Ștefan Cocioba, de la Direcția de sistematizare, arhitectura și proiectarea în construcții din Galați, ne-a precizat că apartamentele au o distribuție avansată, cu spații ascunse de depozitare și un finisaj superior.

În laboratorul de radiotehnică al Universității din Timișoara

PREGĂTIREA PROFESIONALĂ LA NIVELUL TEHNICII MODERNE

CERTIFICATUL CALIFICĂRII —

CALITATEA

Până la intrarea în funcțiune — în trimestrul II — drumurile parcurse de colectivele noilor obiective industriale de la Slatina și Brazi au fost asemănătoare. Pregătirea cadrelor s-a desfășurat în aceleași condiții de pionierat, atât producerea aluminiului cit și a poliesterului constituind domenii absolute noi în industria noastră chimică. Ne-am propus să urmărim modul cum este organizat procesul de perfecționare profesională în cele două întreprinderi chimice? De aici, drumurile celor două colective se despart... Principala preocupare a conducătorilor uzinei de aluminiu a fost sintetizarea de tovarășii director, ing. Ioan Filip, în câteva cuvinte: — Ne aflăm încă în faza de punere la punct, până în cele mai mici amănunte a procesului tehnologic — ne-a spus dinsul. Urmărim ca muncitorii să cunoască și să știe să folo-

sească cu pricepere utilajele și instalațiile pentru a le exploata cu maximum de randament, pentru a se evita orice oprire care ar putea stăvili desfășurarea normală a producției. Am considerat că cea mai utilă calitate, fiecare greșeală de manevră este analizată cu întregul colectiv, iar inginerii și maeștrii explică muncitorilor ce urmări pot avea și cum pot fi prevenite. Aici, datorită prezenței permanente în mijlocul foarte instructive. La turnătorie, cea mai mare parte a comenzilor este automatizată. Printre sutele de circuite este destul de greu să găsești defectiunea dacă nu cunoști perfect schema electrică și prin-

reporteri ai ziarului că la întrebarea „Ce facem pentru tehnică?” organizația U.T.C. caută să dea mai multe răspunsuri bune. După 8 luni, această grijă se dovedește a fi la fel de actuală ca și atunci. De curând, de la comitetul U.T.C. a plecat propunerea făcută de inginerul Gheorghe Paraschiv — locțiitor al secretarului comitetului U.T.C. — de a fi folosită inițiativa apărută la Borzești și extinsă în multe uzine chimice din țară: „Fiecare operator — și un bun lăcătuș, fiecare lăcătuș — cunoșcător al procesului tehnologic!” Ingerul a arătat că inițiativa va da roade dacă va fi extinsă chiar de la început, când uzina nu lucrează încă la capacitatea maximă. Conducerea a apreciat propunerea comitetului U.T.C. și a hotărât s-o aplice mai întâi la turnătorie. Cum se procedează? În timp ce turnătorii lucrează, electricienii și lăcătușii urmăresc fiecare fază a procesului tehnologic, primesc explicații, observă care sînt punctele nevralgice ale liniei de turnare și în ce situații se pot produce deranjamente. La finalul lucrului și laminării asistă la remedierea avariilor false, la reglarea mașinilor. De exemplu, în timpul reglării mașina de lingotat blocuri de 22 kg a fost demontată și montată de câteva ori de turnătorii, cu ajutorul mecanicilor. Turnătorii au învățat astfel, pe lângă părțile componente ale mașinii, și cum să funcționeze a agregatului. Pentru a înlesni această cunoaștere, inginerii produc „avarii false” la utilajele care urmează să intre în ciclul de producție peste câteva zeci de minute, iar electricienii sau mecanicii sînt chemați să le „remedieze”.

- CALIFICATIV BUN LA SLATINA
- RESTANȚE LA BRAZI
- INDIFERENȚA ȘI „ODISEEA” UNOR MACHETE

TELEGRAMĂ

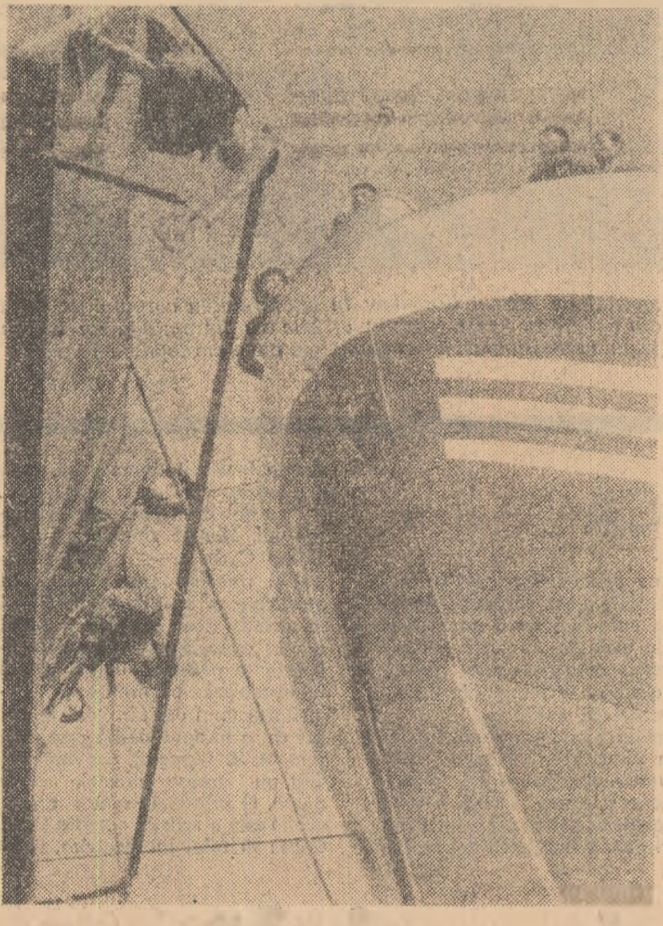
Comitetul Central al Partidului Comunist din Belgia

Cu prilejul celui de-al XVI-lea Congres al Partidului Comunist din Belgia, Comitetul Central al Partidului Comunist Român transmite delegaților la Congres și tuturor membrilor partidului dv. un cald salut tovarășesc. Vă urăm, dragi tovarăși, succes în lupta și activitatea dv. pentru apărarea cauzei păcii și democrației, pentru un viitor luminos al poporului belgian.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

La Institutul de fizică atomică NOU TIP DE CAZAN GAMA-2

La Institutul de fizică atomică se fac ultimele pregătiri în vederea punerii în funcțiune a primului grup de cazan Gama-2 realizate după proiectarea unui colectiv de ingineri ai Institutului. Nou tip de cazan se impune prin construcția sa simplă și ușor de realizat, preț de cost redus, prin dimensiunile mici — toate elementele formînd un singur bloc de formă cilindrică cu un diametru de numai 1,5 m și o înălțime de 1,7 m. Suprafața pe care o ocupă în sala cazanului raportată la o producție de o gigacalorie pe oră este de circa 15 ori mai mică în comparație cu cazanele uzuale. Soluția constructivă a cazanului Gama-2 automatizat pentru apă supraîncălzită până la 150 de grade Celsius prezintă particularități funcționale distincte, față de instalațiile similare: lipsa unui focar central și nodul original de realizare a transferului intensiv al căldurii. Concepția originală permite ca prin intensificarea transferului de căldură până la valori care pot ajunge la 65—70.000 kilocalorii pe m.p și oră să se realizeze cu o suprafață de 8 ori mai mică debitul de căldură obținut de la cazanele de construcție obișnuite.

O pupă și o proră. Imaginea semnificativă un convoi și năvi de parte de realitate. Constructorii de nave galatene „gătesc” de drum două noi cargonți de 4.500 tone, care vor pleca în curînd pe întinsul mărilor și oceanelor. Foto: N. STELORIAN

TELEGRAMĂ

Cu prilejul zilei naționale a Republicii Mali, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a transmis președintelui Republicii Mali, Modibo Keita, felicitări cordiale și urări de prosperitate și pace pentru poporul malian prieten. În răspunsul său, președintele Modibo Keita a adresat președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, sincere mulțumiri pentru felicitările trimise, exprimîndu-și totodată dorința ca relațiile dintre cele două țări să se consolideze, în interesul ambelor popoare și al păcii în lume.

DE CE?

Sînt numeroase motivele care să-ți îndreptățesc admirația pentru spiritul gospodăresc și grija unor unități de deservire publică față de comunitate. Uneori însă... — Sînt foarte vechi, mi-a spus. — Atunci de ce-i mai înțeleg? au întrebat contrariat dar și recunoscător, ghindindu-mă că denumirea biscuiților „Macin” nu-i obligatoriu să a-mintească consumatorului, prin calitatea lor, de stîncă munitilor cărora le poartă numele. Răspunsul a venit binecuvîntat. — Trebuie să se găsescă. Sînt trecuți în stocul minimal. — Dă-mă de laudă inițiativa cu stocul

minimal”. Subscriem în fațoarea ei. Dar „minimal” înseamnă grija minimă pentru calitatea produselor? O fi stocul minimal, dar cred că atenția celor din secția comercială a Sfatului popular orășnesc Hunedoara trebuie să fie maximală. — La Rîchboiani, în sal de așteptare unde, între două trenuri, omul poate să se odihnească s-a instalat, chiar în mijloc, un

A. I. GIURGIU
(Continuare în pag. a V-a)

AGRAFA DE TINICHEA

La ora trei spre dimineață, rarii trecători de pe una din arterele principale ale orașului au fost atrași de un spectacol puțin obișnuit: un tinăr însoțea palmele administrate unui obraz de fată cu lovituri de picior. Trecătorii au intervenit. Fata profunde de busculadă iscașă cum și ea, ieșind ca și-a alte seri pe bulevard, purtată cu grații feline pe pantofii cu tocuri cui, era dormică de o distracție în doi. S-au întilnit deci pe o stradă, poate pe același bulevard și au poptat apoi la un restaurant.

Aici se crease o întimitate aparentă, cu mișcările înfîșurate sub masă, cu mișcările tandre furate în timpul tango. Isi rosteau cuvinte de iubire și fiecare se străduia să fie cit mai tandru, cit mai delicat. De pe margini

V. ARACHELIAN
(Continuare în pag. a V-a)

Însemnări

Tribuna prietenilor artei

DE LA TALENT LA EXPOZIȚIE

Ne propunem a supune aici unei meditații mai adânci o problemă care ne frământă de cînd am vizitat *Expoziția Internațională de desene și picturi ale copiilor și tineretului școlar* (sălele Colelei Simu, str. Biserica Amzei 5-7).

Printre sutele de lucrări, majoritatea nu desene ci opere de pictură variat colorate, provenind de la artiști în vîrstă de la trei ani la șaptesprezece ani, din 24 de țări, se află și o seamă de creații ale tineretului din țara noastră. Multe din acestea sînt valoroase, unele au primit premii sau mențiuni și totuși, privind în total contribuția noastră constatăm cu părere de rău că expoziția nu înfățișează nici pe departe realitatea realizării și posibilității ale tineretului nostru. Cu alte cuvinte, ceea ce prezintă expoziția din creațiile tinerilor români este sub nivelul lor real.

Nu trebuie să ne mulțumescem faptul că și așa încă ne prezentăm „bine”, cînd am fi putut să ne prezentăm excelent și să ne fi impus și mai mult în comparație cu ceea ce prezintă alte țări. A supra acestei probleme: *de ce tineretul nostru, creator de picturi și desene, este prezentat în această mare și strălucită expoziție internațională sub realele lui posibilități?* dorim să ne spunem cu vîntul.

Cum se prezintă tinerii noștri pictori și desenați? Am și spus: bine — dar nu la nivelul lor real. Mai întîi, avem tineri artiști mult mai numeroși decît sînt prezentați în expoziție. Am urmărit expozițiile de amatori și expoziții ale co-

piilor și am constatat lipsa unor pe care i-am apreciat. La expoziția amatorilor din iunie, anul acesta, am prețuit, printre alții, pe Nicolae Linculescu, care a avut câteva leșaje ce vădeau un sentiment autentic, un aer de mînuare candidă, naiv în fața naturii. Dar chiar și cei aflați în expoziție nu sînt prezentați concludent. Unii au doar cîte o lucrare, alții cel mult două — și nu dintre cele mai reprezentative pentru talentul și activitatea lor. Credem că ar fi fost mai relevant dacă se expuneau mai numeroase lucrări ale fiecăruia dintre tinerii noștri cu deosebit talent și cu „activitate” mai îndelungată. Cunoaștem activitatea multor copii și tineri, fie din expoziții anterioare, fie din „atelierul” casei părintești. Dar ceea ce s-a ales din lucrările lor ne pare prea puțin reprezentativ pentru posibilitățile și activitatea lor. Am spune că s-au ales din lucrările lor cele mai puțin concludente, în sensul că la unii — mai ti-

neri — nu apar naivitatea, înecozitatea, bogăția imaginației, iar la alții — ceva mai virtuozici — excepționala lor precocitate. Aceasta și privitor la unii co-

Damașian (14 ani), Dorif Bălănescu (15 ani), Paul Dorfleit (11 ani) sînt prezentați cu lucrări bune, dar nu pe măsura lor reală. Prea puțini sînt expoziții de la noi în

școală, ci doar la grădinițe ori lucrăză numai acasă nu constituie un motiv de a nu fi depistați și valorificați. Cîm nici motivul că la această vîrstă fragedă unii creează mai fantezist și cu o doză mai mare de naivitate sau stingăcie. După cîte ni s-a spus, s-au prezentat numeroase lucrări de la toate vîrstele (3 la 17 ani). Selecționarea însă a fost insuficient de largă și înțeleghătoare.

Dacă știm activitatea mai largă și mult superioară a celor nu-miți, am găsit în expoziție și alte lucrări ale unor tineri necunoscuți nouă, a căror putere creatoare am fi dorit să o vedem în amploarea și coordonatele ei. Cînd vezi un desen ca acela al lui Ion Fluierici (17 ani) *Depoul*, construit cu simplitate, concentrare de mijloace și cu o linie altă de vibrantă, te întrebă dacă și în tîle este atît de realizat. Întrebări asemănătoare îți pui și cînd vezi lucrările altor tineri expoziți.

Dacă și așa tinerii noștri se împun atenției privitorilor, în to-

tul contribuția lor nu se distinge ca bogăție de viziuni, soluții și stil. Nu se simte îndajuns în lucrările expuse *legătura cu marea noastră artă de ieri și de azi, cu strălucirea colorului și înfrîntul picturii noastre, cu notele specifice ale realității prezente*. Este aici o defectozitate a selecționării întreprinse, precum și a unor profesori care, spre deosebire de alții, nu încurajează la copii și tineri ingeniozitatea expresiei, zborul imaginației, amploarea preocupărilor sau descoperirea precocității în artă. Pictorul Eugen Gîscă a constatat aceeași deficiență în Praga, unde tineretul nostru s-a prezentat, nu din vîna lui, sub nivelul posibilităților lui reale. Iar un alt pictor, care îngrijise de educația tînrului său fiu, prezent în expoziție, ne-a povestit că profesorul acestuia de la școală îi cere să calculeze desene ale altora sau să lucreze desen artistic cu rigla! În asemenea condiții — din fericiro rare, dar nu inexistente — firește că se diminuează avîntul creator, contactul direct și inspirator cu viața.

Ceea ce avem trebuie valorificat după criterii mai largi și mai specifice, iar pregătirea tineretului în mentalitate nouă și înțelegerii în mentalitatea nouă, pe care ne-am străduit o șchiță mai sus. Nu trebuie să ne mulțumim cu succese relative, cînd ele pot fi categorice pe plan mondial. Și cu adevărat reprezentative.

PETRU COMARNESCU

↑
Purumbel
SETRAN TUDOR
Premiul III

G. Sbircea:
„Dimitrie Popovici-Bayreuth”

Autentic și simulacru în spectacolul folcloric

VIRTUȚILE BALADEI

Evoluția din ultimii ani a ansamblurilor de amatori în concursuri sau festivaluri folclorice a atras atenția asupra unui fenomen care necesită o discuție aprofundată. Este vorba de spectacolele de folclor, mai bine-zis de modul în care înțeleg unii instructori sau îndrumători de formații artistice de amatori să prezinte pe scenă diversitatea aspectelor folclorice. Ultimul festival folcloric desfășurat anul acesta a scos în evidență munca unor statici și formală de valorificare a artei folclorice. Sîntărit de zăbul nostru în acest sens, directorul Institutului de grafie Mihai Pop, remarcă imediat după terminarea festivalului (Știința tineretului nr. 5071 din 5 septembrie a.c.) următoarele:

„Spectacolele n-au cuprins suficiente și edificatoare elemente pentru relevarea frumuseții și pitorescului dansului, cîntecului și portului național românesc. S-ar fi impus o selecționare mai riguroasă care să caute esența fenomenului folcloric, identitatea actului de creație românească. Rămînera la o artă de manifestări folclorice, aceeași de mai multe ori și unilaterale ca ton cu accent pe reprezentanța festivă se datorează slabei instruirii de specialitate a îndrumătorilor, începînd de la nivelul sătesc pînă la cel general”.

Tot cu prilejul festivalului de folclor dirijorul Dinu Stelian, ținea să specifică (Știința tineretului, nr. 5062) că „orientarea formațiilor de amatori spre valorificarea artei folclorice proprii regimului și ceea ce mai sigură pentru păstrarea autenticității folclorului și îmbogățirea repertoriului folcloric național”.

Discuțiile organizate de zior cu participarea specialiștilor au reperat chestiunile asupra cărora formațiile de amatori, preocupate de folclor este necesar să insiste.

Cea care pune sarcini imediate și concrete a ceea ce A LĂRGIRII REPERTORIULUI FOLCLORIC NAȚIONAL prin sondajul competent al regiunii căreia formațiile de amatori aparțin. Descoperirea de obiceiuri și datini străvechi reprezintă de fapt — mai spune Mihai Pop — una din sarcinile de mare însemnătate ale mișcării artistice de amatori. Criteriile de valorificare și selecție a actelor produse folclorice nu se pot face decît în condițiile unei competențe redutabile a instructorilor formațiilor de amatori.

Mai ales că investigațiile de culegere n-au acoperit toate izvoarele folclorice și surprizele care sînt solicitate precizarea culegătorului sînt posibile în orice moment.

Continuăm deci discuția începută despre Autentic și simulacru în spectacolul folcloric cu o altă contribuție pe tema rezervei folclorice ignorate ale cîntecului bătrînesc a cărui valoare artistică e demult cunoscută, dar care e așa de rar înfrînt, atît în spectacolele amatorilor cit și în cele ale profesioniștilor. Am invitat să-și exprime opiniile pe doi cercetători ai Institutului de folclor Gh. Amzulescu și Adrian Vicol, specialiști în domeniul baladei populare.

Gh. Amzulescu — După cercetările noastre, balada este pe cale de dispariție. La noi, se mai cîntă balade doar în Cîmpia Dunării, în Transilvania și în Moldova n-am. Vrancea, considerat leagăna Mioriței rar se mai aude cîte una. Balada este un cîntec eroic, tine de un anumit stadiu de dezvoltare a societății, de condiții social-istorice deosebite. Balada este un gen foarte vechi. Are o anumită formă stilistică și muzicală foarte greu de învățat.

A. Vicol — Dintre cîntăreții lui Mircea Buci este singurul care a încercat să interpreteze balade. Rezultatul a fost, totuși, o palidă imagine a pieselor autentice, melodiile au fost excesiv stilizate.

Gh. Amzulescu — Balada are un text

foarte lung, uneori sute de versuri, care sînt organizate după canoanele basmelor sau ale legendelor eroice. Melodia este, aparent, lipsită de variație, se reia aceeași temă cu mici variațiuni și desfășurarea epică a melodiei creează impresia de monoton.

A. Vicol — S-a afirmat deseori că o scuză la necunoașterea ei, că balada este un gen primitiv... Balada are un parfum arhaic deosebit și este cert că baladele conțin, nu numai pentru specialiști, emoții artistice profunde.

Rep. — La festivalul balcanic din vara anului 1962, balada noastră a întrunit sufragiile specialiștilor...

Gh. Amzulescu. — Balada românească a fost apreciată ca fiind cea mai frumoasă, mai variată și ca text și ca ritm muzical. Este mai apropiată de celelalte genuri folclorice, de cîntec, de joc, de basm, ceea ce dă o elasticitate deosebită. Interpretul își cere multă fantezie, el poate introduce sau omite unele fragmente, le poate repeta. Este, cred, o nedreptate excluderea baladei din repertoriul formațiilor de muzică populară, fie ele profesionale, sau de amatori.

Rep. — Cu aceasta, am ajuns la punctul nevralgic. E posibil ca formațiile de amatori tineri să evite balada pentru că, fiind mai greu de învățat, nu o cunosc. Dar formațiile noastre profesionale?

A. Vicol. — Orchestrele de muzică populară au o inadmisibilă tendință spre uniformizare, prin repertoriu, prin maniera interpretării. De curînd, am auzit la radio o baladă pe care o cunoșteam ca avînd o atmosferă lirică deosebită. Mă miră cînd o bănușă. În interpretarea orchestrei, melodia gravă, cu inflexiuni profunde, a devenit un cîntec obișnuit, lipsit de vibrația specifică. Linia de minimă rezistență a formațiilor instrumentale și a solistilor țără de gama largă de posibilități pe care o oferă muzica populară, este, la ora actuală, unul din motivele pentru care marea publică nu cunoaște piese de o valoare excepțională ale folclorului nostru.

Gh. Amzulescu — De curînd „Electre-cord”-ul a scos 2 discuri cu balade înregistrate din fondul Institutului de folclor. Am căutat aceste discuri la toate magazinele de specialitate fără succes și am fost imediat „descoperindu-le” la magazinul din Calea Victoriei, trecute la „muzica simfonică”.

A. Vicol — Este adevărat că publicul care acum mai puțin cîntec bătrînesc, dar ar trebui să se țină seama că dezvoltarea gustului nu este un proces întîmplător, este necesar ca el să fie urmărit și îndrumat îndeaproape. Se știe că radioul și televiziunea au un rol foarte important, prestigiu lor este covîșitor. Comoditatea și lipsa de discernămintă a orchestrelor influențează și circulația redusă a cîntecului bătrînesc în mediul lui de proveniență. La sate, se cîntă acum ceea ce țărîni ascultă la radio și e normal acest lucru, Baladele nu le mai cîntă decît bătrîni, la petreceri rituale. Ar trebui să se încerce o refamiliarizare a publicului cu muzica deosebită a baladelor, și aceasta n-o pot face decît instituțiile de cultură de mare popularitate ori formațiile de amatori bine îndrumate.

Rep. Spuneți că baladele, ca text și ca muzică, au o structură deosebită, mai puțin accesibilă publicului actual. Deci, refamiliarizarea cu aceste piese folclorice va trebui să urmeze un anumit drum.

Gh. Amzulescu — Desigur, nu este obligatoriu ca de la început să fie transmise la radio sau televiziune balade întregi; majoritatea țîn în jur de 20 de minute. Dar transmisiile fragmentare sau integrate în sezoane, în emisiuni de prezentare, ele ar interesa ascultătorii. S-ar putea aude cîntăreți autentici care să-și aleagă singuri fragmentul cel mai interesant al baladelor... Aici mai ales rolul formațiilor de amatori poate fi hotărîtor.

A. Vicol — Pot fi interpretate și de cîntăreți profesioniști dar cu mai mult efort din partea acestora. Ei trebuie să-și însușească stilul specific, nuanța melodică. Stilizarea și simplificarea melodiei n-ar duce decît la aceeași uniformizare supărătoare. Păstrarea intonațiilor specifice, a unor

strofe declamate dar într-un fel anume, ritmic integrat melodiei instrumentale, nu se poate face numai prin transpunerea lor pe note. Adevărate balade sînt învalul după ureche și pentru un interpret de talent, acest lucru nu este greu.

Gh. Amzulescu. — Deseori, se face la radio emisiuni de prezentare a unor vechi obiceiuri, legate de muncă sau de anumite evenimente legate de viața țărînului. S-ar putea prezenta astfel și balada. În sudul Olteniei există încă o zonă unde balada face parte dintr-un ritual al nunții. „Cîntecul nașului” are ca strămoș celebra temă a călătoriei lui Ulisse. Prezentați fragmentar, însoțite de comentarii aceste cîntec bătrînesc ar interesa nu numai pentru valoarea lor artistică deosebită ci și pentru cea educativă sau istorică.

A. Vicol — În cercetările de teren, noi am înțeles puțini interpreti de baladă. Aceștia sînt solicitați rar să cînte, unii nu-și aduc aminte de textul acestor cîntec, iar dacă îl cunosc, li se pare și lor monoton și neconform gustului actual. Dacă radioul și televiziunea ar începe o popularizare a acestor cîntec, s-ar ivi cîntăreți foarte buni, stimulați local de interesul arătat.

Gh. Amzulescu — La televiziune, organizarea unor astfel de emisiuni ar fi și mai eficientă. Interpretarea baladelor conține deosebite potente scenice, ea cere o mică, o gestică specifică, uneori dramatică. La radio, s-au prezentat cîteva balade dar numai în interpretarea orchestrei și, bine-înțeles, în maniera simplificatoare și uniformă amintită de tovarășul Vicol. Cîntecul are însă nevoie de soliști; acesta accentuează, prin text, caracterul epic, eroic sau dramatic, subliniind prin infonția vocii, lungimea strofelor sau repetarea versurilor, momentele de intensitate ale desfășurării narativului.

Interviu realizat de G. BĂDULESCU

CRONICA DRAMATICĂ

Spectacolul Teatrului Național „I. L. Caragiale” vine să se adauge seriei de piese și filme prezentate pe scenole și ecranle țării noastre în ultimii ani despre viața porului american. Excepțînd supraproducțiile și comediele muzicale tip ele ne-au înfrînt un peisaj uman divers, zugrăvind de cele mai multe ori cu un realism lucid chipul adevăratei Americi, al unei lumi frîmțată de contradicții și ciocniri sociale, departe de imaginea radioasă și semină a reclamelor comerciale. Dramaturgia americană contemporană a contribuit prin reprezentanții săi de frunte, Arthur Miller, John Steinbeck, Tennessee Williams, O'Neill, W. Saroyan, la demontarea teoriei burgheze apologetice care formaseră prejudecata despre o „lume a tuturor posibilităților”, armonioasă și în continuă înflorire, punînd în lumină — fără exagerări simplificatoare — probleme sociale majore cu rezonanțe grave, tragice uneori, în existența americanului de rînd. Rasismul, micartismul, existența mizeră a muncitorilor agricoli, iluziile spulberate ale oamenilor cîștigați și buni dar incapabili să se adapteze vieții în care baul este totuși, viața de familie cîmîntă de prejudecăți sociale, falsa stabilitate a unei existențe bazate pe lucruri dobîndite în rate sînt puse sub reflectorul investigației sociologice prin intermediul artei.

Ultima piesă a lui A. Miller *Vedere de pe pod*, avînd în scenă la Teatrul Național „I. L. Caragiale” în regia artistului po-

porului Sică Alexandrescu, își plasează acțiunea în lumea emigranților italieni în Statele Unite. Prezintă un destin lui Eddie Carbone, care trăiește un proces de dezumanizare rapidă, în sufletul său dezvoltîndu-se pasiunea oarbă pentru neopata lui, Catherine transformîndu-l în trădătorul emigranților Marco și Rodolfo, autoral a încercat să transfigureze artistic ceea ce el considera un destin individual fa-

recum înecîntî diminuează, de-așemenea, sensuinea emoțională. În rolul principal, artistul popularului Marcel Angheliescu — Eddie Carbone — redă cu măiestrie transformarea omiei în neomene, a sentimentelor înșelîtoare în reacții denaturate, exprimînd gradat conversiunea petrecută în conștiința personajului pe care-l interpretează. Neputința și slăbiciunea unui om tare, dar dominat de o pasiune oarbă este prezentată, în general, convingător, deși nu lipsesc efectele exteroare. O prezență scenică remarcabilă este a artistei emite Tatia Cocea în rolul lui Beatrice, soția

În primul ei rol pe prima scenă a țării, tînră actriță Irina Gărdescu (Catherine) a dovedit sensibilitate dar a fost depășită de dificultățile rolului, (prestigiul Teatrului Național nu îngăduie, după părerea noastră, a debuta în rolul Beatrice, o fată de dicție și mișcare în scenă). Dacă asemenea scînduri sînt totuși firești atunci cînd dispui de o experiență artistică încă redusă ne-a surprins însă stîngăcia și artificialitatea care au caracterizat în cea mai mare parte interpretarea lui Florin Piersic (Rodolphe) al cărui talent și maturitate artistică au prilejuit interpretări remarcabile. Este vorba, credem, de o insuficiență aprofundată a psihologiei personajului său, care nu reușește să dobîndească farmecul și exuberanța ce i se atribuie în piesă și lasă impresia unei vesele și bune dispoziții obținute cu mari eforturi. Un studiu mai atent al datelor caracterologice ale lui Rodolphe ar face personajul mai firesc și spontan, eliminînd strădaniile prea vizibile ale actorului de a fi „simpatice”. Cît privește pe interpretul avocatului Alfieri (Chiril Economu), reprezentant al ideilor autorului în piesă, el reușește să se întezeze în acțiune cu răchier și sobrietate (uneori, poate chiar cu prea multă sobrietate). Restul distribuției ca și figuratai aduc o contribuție pozitivă în spectacol. Decorul simplu și funcțional, semnat de I. Orveanu și plastica mișcării, realizată sub îndrumarea lui A. Pelegriuz creează un cadru adecvat transmiterii viziunii realizatorului asupra piesei.

Răspunzînd întrebării puse de noi în titlu, spectacolul demonstrează artistic falsitatea unei asemenea alternative. În spiritul unei dialectice unități între individual și social.

ION PASCADI

Dramă socială sau destin individual?

„Vedere de pe pod” de ARTHUR MILLER

talmente determinat. O asemenea viziune îngustează orizontul de idei și sufletul filozofic cu care ne obișnușim în celelalte piese ale lui Miller, îndreptîndu-ne atenția spre un „caz” particular a cărui evoluție este urmîntă, nu fără unele accente psihanalitice. Măiestria și talentul lui Arthur Miller sînt însă prea mari pentru ca el să se cantoneze în fotografia unui destin, rupt de contextul istoric concret în care evoluția acestuia are loc. Desigur, tragedia lui Eddie nu este determinată neajmîtor de situația lui socială sau de mediul în care trăiește, dar ea

zilor principale ale piesei, spectacolul putea să sublinieze cu mai multă forță valentele ei umane mai largi, ocînd totodată pericolul unei înțelegeri sociologice, strîmbe viziunii dramaturgului american. O caracteristică principală a concepției realizatorului constituie îndrumarea actorilor către un joc firesc, dar din care lipsește sufletul aspru pe care-l degajă substanța piesei. Lipsa unui stil unitar în interpretare, evidentă deosebi la cuplul tînrilor, interpretat de Irina Gărdescu și Florin Piersic și ritmul oa-

lui Eddie. În jocul actriței există o doză de infimesimală a mijloacelor de expresie în slujba exprimării nuanțate a sentimentelor și atitudinilor, ea reușind să transmită semnificații majore prin intermediul unor gesturi mărunte și aparent lipsite de însemnătate. Demnă de relevat prin forța și maturitatea ei artistică ni s-a părut și interpretarea lui Emil Lipiuc (Marco) care, dispunînd de o naritură relativ redusă, a știut să-și dea culoare și expresie individuală, subliniind fără ostentativitate temperamental și atitudine față de viața a personajului său.

Cartea muzicală

Fragment din baletul „Sheherazada” de Rimski Korsakov în interpretarea corpului de balet al Teatrului de Operă și Balet din București. Acest colectiv artistic va întreprinde în turneu la Paris, unde va participa la Festivalul internațional de dans din capitala Franței.

Foto: I. AGERPRES

SILVIAN GEORGESCU

Intinirea inițiativelor studențești

CĂLĂTORIE ÎN TIMPURILE PATRIEI

In vastul alfabet universitar, care începe cu matura răspundere pentru învățatură, cu munca perseverentă de îmbogățire a cunoștințelor științifice și culturale și continuă cu participarea la cele mai diverse activități extraversitare — să inserăm multe inițiativă născute din căutările creației ale autorilor lor — colectivele studențești.

Ne propunem în această rubrică să continuăm la rubrica de față care s-a bucurat de ecou în rândul studenților, desprinderea din contextul numeroaselor activități și inițiativă ce apar în instituite și facultăți, a celor mai deosebite și să le prezentăm cititorilor studenți. Li invităm totodată să ne scrie despre alte inițiativă interesante, care și-au găsit drept de „cetățenie” în grupă, anul și facultatea lor, despre acele inițiativă care abia acum sînt în faza de încheiere și chiar despre acelea care dintr-un motiv sau altul n-au ajuns la finalizare. Supunându-le pe toate deopotrivă discuției intenționăm să mijlocim generalizarea unor perfecționări altora. Să găsim soluții organizatorice pentru ducerea pînă la capăt a inițiativelor rămase la început sau la mijloc de drum.

Scurt istoric

Inițiativa datează din vara anului 1964. Comitetul U.T.C. și Consiliul U.A.S. ale Centrului universitar București și-au propus să asigure o organizare complexă, pe măsura posibilităților de receptare și competență ale studenților, manifestărilor dedicate celei de-a XX-a aniversări a eliberării României. Studenții au venit cu numeroase sugestii. Studiate cu grijă, s-a conturat ideea organizării unor cicluri tematice

FLOAREA ISPAS

secretar al comitetului organizației U.T.C. a Institutului pedagogic de 3 ani din Tg. Mureș

— Am considerat bună ideea de a reuni pe baza unei singure teme un șir de acțiuni educative. Ne-a atras caracterul complex, variat și original al întinutului și genul manifestărilor organizate pentru fiecare temă în parte. De aceea i-am și solicitat pe colegii din

București să ne relateze mai amănunțit experiența lor. Aveam intenția să o preluăm întocmai. Dar nu ne-au mai spus prea multe lucruri în plus. Am impresia că s-au oprit și ei la stadiul de început. Au făcut un lucru bun, au proiecte bune (le-am citit relate într-un articol). Și cam atât. Păcat că acest început nu a fost continuat așa cum ne așteptam.

În ce ne privește, trebuie să spun că la noi nu se poate vorbi despre un ciclu tematic. Comitetul U.T.C. și Consiliul U.A.S. din institut au organizat mai multe expuneri și simpoioane, vizite, ex-

curții. „Noi orase pe harta patriei”, „Dezvoltarea industriei chimice în anii regimului popular”, „Satul ieri și azi” au fost teme care au trezit interesul studenților.

Pentru a asigura o cuprindere mai largă și mai completă a problemelor și a diversității acțiunilor noastre am organizat și vizite la obiective industriale, excursii în țară. Dar acțiunile acestea nu și-au propus să dezvolte multilateral o anumită temă așa cum și-au propus colegii din București prin ciclurile tematice.

După părerea mea, un ciclu tematic complex poate fi organizat în

fierea centru universitar, iar în centrele mari, chiar la nivelul institutelor. Sîntem la început de un universitar și cred că este momentul să perfecțăm, consolidăm și pe studenții tematica ciclului pentru întreg anul universitar, modalitățile de realizare, măsurile organizatorice. După cum forma de prezentare — simpozionul, colocviul, întîlnirile etc. — poate cunoaște o continuă îmbunătățire. În institutul nostru, de pildă, tema „Prietenie, tovarășie, dragoste”, a fost prezentată în cadrul unui simpozion care a cuprins și expunerile „Prietenii celebre în literatură”, „Mari prie-

terii în istoria universității”, și un recital de poezie susținut de studenți ai Institutului de teatru.

terii în istoria universității”, și un recital de poezie susținut de studenți ai Institutului de teatru.

LAURENȚIU HODOROG
lector, director al Căminului de cultură a studenților „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Cluj

„Ideea organizării unor cicluri tematice de activități în cadrul programelor casei de cul-

tură nu este cunoscută. O aplicăm de mulți ani. Mi se pare de neconceput activitatea educativă a unei case de cultură sau a unui club în afara unor manifestări imnabile în cadrul ciclului. Numai așa se poate realiza continuitatea activității educative, se poate prezenta complet și printr-o varietate de acțiuni o anumită temă.

Iată cîteva din ciclurile, organizate sub egida casei noastre de cultură: I. Boagă și frumusețea de pe înălțimea patriei. II. Oamenii de seamă ai științei și culturii românești. III. România — șantier al dezvoltării construcției socialiste. IV. Talen-

Două interviuri, aceeași concluzie

În articolul intitulat „Intiniri de neuitat cu istoria patriei”, publicat în „Știința tineretului” din 4 decembrie 1964, se relatează pe larg despre inițiativa studenților bucureșteni. De la tribuna celei de-a V-a Conferințe a U.A.S.R. a fost transmisă experiența organizării ciclurilor tematice și recomandată tuturor centrelor universitare. În aceeași lună, pe adresa redacției ale soșit de la Cluj și Tg. Mureș scrisori în care erau solicitate explicații mai ample asupra organizării ciclurilor tematice la București.

Solicitarea a primit răspuns. A mulțumit răspunsul? Iată în acest sens mărturia a doua interviuri:

te și măiestrie în slujba patriei. V. Mari prozatori ai secolului XX. În semestrul următor, aceste cicluri au fost continuate. Pe de altă parte, s-a inaugurat un ciclu „Parinți de seamă din istoria patriei” (acest ciclu a prilejuit comunicări și simpoioane — la care au participat personalități ale vieții universitare clujene — în legătură cu probleme ca: „Formarea poporului și națiunii române”, „Lupta poporului român pentru unitate națională”, „Politică Partidului Comunist Român de dezvoltare a construcției socialiste”). Un alt ciclu își propunea să re-unească teme ale educa-

ției moral-cetățenești. („Despre comportarea studentului la cămin, facultate, bibliotecă în relațiile de prietenie și dragoste”, dar și probleme mai generale cum ar fi: „Eu și semenii mei”, „Ce înseamnă să fii modern”, „Patrie și patriotism”, „Raportul dintre politic, juridic și etic”, „Familia în societatea socialistă”, „Răspunderile tinerei generații”, „Tineretul în trecut și azi” și altele). Și în prezentarea acestor teme de interes major, după cum ne-a dovedit participarea numeroasă a studenților, am aflat sprijin din partea unor cadre didactice de prestigiu din facultățile clujene.

completă a problematicii celor cinci teme, în planul ciclului „Patria noastră în trecut și azi” s-a propus și organizarea a trei brigăzi complexe de studii și documentare (în Delta, în Munții Apuseni, în Moldova), urmînd ca studenții participanți la aceste „expediii” să organizeze simpoioane și expoziții pentru a-și informa pe colegii lor asupra materialului documentar cules, și-și comunice impresiile de drum.

O asemenea inițiativă poate sugera o modalitate de valorificare a materialului documentar adunat în această vară de cele cinci brigăzi complexe din Centrul universitar București. Ne gîndim chiar că multe din acțiunile propuse la Politehnică — expoziții de fotografii, prezentări de trasee, zone și obiective turistice și economice însoțite de proiecte, simpoioane — se pot realiza folosindu-se bogatul material și impresiile adunate în această vară de sutele de studenți care au participat la tel fel de excursii (în circuit, individuale, prin O.N.T. etc.). Cei de la Politehnică intenționează, pentru a permanentiza participarea studenților la ciclurile complexe, popularizarea de la început a tuturor acțiunilor, distribuind invitații-abonament.

Vă invităm să ne scrieți, propunîndu-vă să ne răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum apreciați inițiativa?
- Ce puteți adăuga la experiența relatată?
- Ce observații și propuneri aveți?
- Care este, după părerea dumneavoastră, soluția cea mai bună: organizarea ciclului la nivelul centrului universitar, la nivelul institutelor sau al caselor de cultură?

simpoioane pe teme de educație moral-cetățenească. Desigur, în această privință cel care se cuvine să preia experiența este Bucureștiul.

Politehnica bucureșteană aduce completări

Li dăm cuvîntul, deși este restanțier la acest capitol. Programul alcătuit trebuia realizat începînd cu luna martie 1965, dar a amînat realizarea lui pentru acest început de un universitar.

Programul include modalități de realizare diverse: expunerea și simpozionul — cu participarea unor activități de partid și de stat, a reprezentanților de frunte ai culturii și științei românești, excursia — spectacolul de teatru și film, vizite la locuri istorice și la mari obiective economice. Varietatea de gen a acțiunilor propuse este proprie atît fiecărei teme în parte cît și ciclului în ansamblu sau care cuprinde cinci teme — I. Formarea limbii și poporului român; II. Lupta poporului român pentru independență națională; III. P.C.R. — organizatorul și conducătorul insursecției armate din August 1944; IV. Contribu-

ția adusă de armatele române la victoria asupra fascismului german în cel de-al doilea război mondial; V. Mărețele realizări obținute de poporul român în anul de după Eliberare. De pildă, la tema a II-a, consacrată luptei poporului pentru independență, un profesor de la Facultatea de istorie și un poet vor fi invitați Politehnicii (acesta din urmă la o convorbire despre romanul „Frații Jderi” de Mihail Sadoveanu) urmînd ca studenții să participe și la spectacolul cu drama istorică „Apus de soare”. Cele mai importante momente ale luptei pentru independență și eliberare națională ale poporului român vor putea fi cunoscute de studenți în expuneri făcute de profesori de specialitate, lecturi dramatizate, prin prezentarea unor opere literare, dar și în timpul excursiei pe itinerariul București — Brașov — Sibiu — Alba Iulia — Mirăslău — Rîmnici Vilcea.

Pentru ca cititorul să-și facă o părere mai completă despre varietatea modului de prezentare a temelor ne oprim și asupra felului în care a fost concepută realizarea temei: „Mărețele realizări obținute de poporul român în anul de după Eliberare”. În mare, vor fi tratate două probleme: realizările obținute în sectorul economic și dezvoltarea științei și culturii românești; perspectivele dezvoltării acestora, oglindite în documentele Congresului al IX-lea al P.C.R. Vor fi invitați în miloul studenților activiști de partid și de stat, personalități științifice și culturale, care să-i ajute să aprofundeze documentele Congresului, să cunoască mai bine politica partidului nostru. Se vor organiza, de asemenea, vizite în marile întreprinderi industriale și edificii culturale din București. Numeroase aspecte ale acestor teme vor fi aprofundate cu prilejul unei excursii pe ruta București — Craiova — Orșova — Reșița — Timișoara — Hunedoara — Hațeg — Petroșeni — Tg. Jiu.

Pe lîngă activitățile amintite, pentru conturarea cit mai

„CABINETUL ABSOLVENTULUI”

Din nou despre:

„Biroul studentesc de proiectări”

„1 iulie 1964. În viața institutului are loc un eveniment unic. Își încheie studiul prima promoție: 137 de profesori, pentru specialitățile științelor naturale, română și matematică.

„15 septembrie 1964. Cei 137 de profesori își ocupă locul la catedră. Începe cariera didactică. Practica muncii la catedră, participarea la viața satului le-a pus nu o dată tinerilor absolvenți probleme cărora nu le-au găsit întotdeauna rezolvarea cea mai bună. Dascălii mai în vîrstă — colegi de muncă — i-au ajutat cu grijă, cu căldură pe noii lor tovarăși. Dar foștii studenți n-au ezitat să li se adreseze pentru un sfat competent și acela care-i formaseră în anii studenției.

„octombrie, noiembrie 1964. Pe adresa institutului — pentru conducerea facultăților, cadrele di-

dactice, comitetul U.T.C. și Consiliul A.S. — sosește numeroase scrisori trimise de absolvenți. Unii solicitau un sfat, o îndrumare metodică. Voiau să afle părerea foștilor lor profesori despre felul în care soluționaseră o problemă sau alta în activitatea instructiv-educativă. Cereau amănunțit despre o recentă lucrare apărută, despre noutățile bibliografice în specialitatea lor. Cu toții simțeau nevoia să vorbească despre munca lor, să aibă ochii despre institutul în care învățaseră timp de trei ani, despre cei care le îndrumaseră pașii către profesorie. În același timp, în institut se au frecvent întrebări ca: „Ce fac absolvenții noștri?”, „Cum se comportă în producție?”, „Ce greutăți întîmpină?”

Se discută mult despre absolvenții și absolvenții în adunările studențești, propunîndu-se organizarea unor întîlniri cu aceștia.

„Si, de aci, din toate aceste preocupări se naște ideea organizării unei întîlniri cu absolvenții în vacanța de primăvară. Tutorii absolvenților li se trimite scrisori o invitație la institut. Sînt comunicate problemele principale care se vor discuta la conferință: Ce condiții de viață și de muncă are? Activitatea la catedră confirmă sau infirmă imaginea pe care v-ați făcut-o despre actuala profesie în timpul studenției? Care sînt dificultățile fîntîmpinate în predarea lecțiilor? Ce propuneri aveți pentru îmbunătățirea pregătirii pedagogice a studenților în institut?”

„aprilie 1965. Colegii reîntîlnirii cu profesorii și colegii, cu al-

moștera de neuitat a anilor de studenție a sosit.

„Constatîndu-se că absolvenții s-au desființat mai tîrziu la nivelul institutului. Absolvenții, împreună cu cadrele didactice au discutat despre cele mai bune forme și metode folosite în munca de educare comunistă a elevilor, despre rolul profesorului în viața culturală a satului etc. Absolvenții au avut un bun prilej să-și comunice experiența, să o confrunte cu cea a colegilor.

După aceste discuții cu caracter mai general, au urmat alte conferințe, de data aceasta pe consultări, cu profesorii de specialitate. Schimbul de păreri a fost destinat problemelor de strictă specialitate, fiind puse în discuție aspectele metodice ale predării unor lecții și capitole unde absolvenții întîmpinaseră dificultăți.

Absolvenții au fost apoi ospațiți de studenții. Le-au vorbit acestora despre munca lor, despre încercările profesorului, despre marile răspunderi ale muncii la catedră.

Noua rezolvare a acelor probleme au avut în vacanța de primăvară din 1966. S-a stabilit astfel cea mai nouă tradiție universitară a unuia din cele mai tinere institute de învățămînt superior, sub denumirea de „Cabinetul absolventului”.

„septembrie 1965. În ziua de 15 a început, ca în fiecare an, școala. Absolvenții sînt din nou la catedră. Celor de anul trecut li s-a adăugat un nou detașament de tineri profesori — promoția 1965 a institutului.

Si tot acum, în lumea școlilor de la sate cîteva zeci de tineri, încă studenți, asistă la lecții, participă la întreaga activitate desfășurată în primele săptămîni ale noului an școlar. Pentru a fi mai deplin competenți la cîntărele lor locuri de muncă, mulți studenți au hotărît, din proprie inițiativă, să facă o practică suplimentară de două săptămîni în școlile rurale. Se vede dar că îndemnul absolvenților a avut ecou...”

Locul aparției: Bacău — Institutul pedagogic de trei ani.

Autor: Colectivul institutului.

Școala: Statornicirea unor lezături continue între institut și absolvenții săi pentru a-i ajuta să-și perfecționeze măiestria lor pedagogică.

„Am primit 12 proiecte de dispozitive diferite pentru prelucrări mecanice, întocmite de către studenți în colaborare cu întreprinderea noastră. Proiectele sînt bine documentate și realizate. Rămîne ca noi să le controlăm, să le punem de acord cu noile necesități ale procesului de producție, în conformitate cu sarcinile de plan pe 1965 și apoi să lansăm în execuție pe cele care prezintă urgență. Subliniez că proiectele nu sînt de un real folos, întrucît constituie o sursă bună de documentare și inspirație în alegerea soluțiilor constructive pentru proiectarea de dispozitive asemănătoare, necesare fabricației noastre. Vă transmitem mulțumirile noastre pentru ajutorul dat și vă rugăm ca și pe viitor să ne sprijiniți în rezolvarea unor probleme ale introducerii tehnicii noi și tehnologiei avansate în fabricarea școlilor și uneltelor de mîină.”

Expeditivul acestei scrisori din care am reprodus fragmentul de față este întreprinderea de unelte și scule din Brașov. Destinatar: Institutul politehnic din Brașov; catedra de tehnologia construcției de mașini. Data: 20 ianuarie 1965.

Rîndurile sintetizează, pe scurt, roadele unei colaborări din care au profitat în primul rînd studenții, dar și întreprinderea.

Să ne întoarcem cu cîteva ani în urmă, la izvoarele acestei inițiativă...

„La 10 octombrie 1961, dată cînd, răs-punzîndu-se dorinței studenților anului V al secției de tehnologia construcției de mașini, a luat ființă un „Cerc studentesc de proiectări”. Cuvîntul a devenit „Biroul studentesc de proiectări” — denumire care-i definește mai exact profilul, întrucît activitatea sa este asemănătoare cu cea a serviciilor de proiectări din întreprinderi — și s-a bucurat de sprijinul permanent al cadrelor didactice și organizației U.T.C. Prin înființarea lui s-a urmărit ca o parte din proiectele executate de studenții anilor IV și V la disciplinele „Ștanțe” și „Dispozitive” în cadrul obligațiilor anuale să nu fie numai simple exerciții didactice, ci lucrări legate de realitățile producției, care să poată fi valorificate în întreprinderi. S-a ajuns astfel ca, pe baza unor înțelegeri realizate între catedra de tehnologia construcției de mașini și serviciile „tehnolog ser”, „conductor ser”, „mecanizări și automatizări” ale unor întreprinderi,

studentii să primească pentru proiect chiar teme din planurile de lucru ale birourilor de proiectări.

Temele de proiect sînt alese de cadrele didactice, pe baza consultării conducătorilor întreprinderilor, a planurilor de lucru ale birourilor lor de proiectări. Se are în vedere ca volumul de muncă necesar să nu depășească pe acela cerut de un proiect de an. Elaborarea propriu-zisă a proiectului se desfășoară de-a lungul unui semestru sub direcția îndrumare a cadrelor didactice. Perioada, lucrările sînt supuse unor verificări, părțile și de către delegați ai întreprinderii pentru care este lucrat proiectul și cu care s-a încheiat o „convenție de colaborare”. Aceste convenții prevăd, pentru întreprinderi, obligația de a crea studenților toate condițiile de documentare în vederea executării proiectelor, iar pentru institut aceea de a preda la timp proiecte bine întocmite.

Avantajele care decurg dintr-o asemenea legătură stabilită între institut și întreprinderi brașovene sînt mari. Iată-le expuse succint de tovarășul lector Iliescu Constantin: „Lucrul cel mai important este că studenții, știind că proiectul lor va fi destinat producției, nuncesc cu multă răspundere, se

preocupă de găsirea celor mai economice și avantajoase soluții de proiectare. Pentru aceasta, merg des prin uzine, studiază normele interne și caracteristicile tehnice de lucru ale mașinilor, se sfătuiesc cu muncitorii, tehnicienii și inginerii cu experiență, consultă documentația tehnică existentă, citesc literatură de specialitate, cautînd să aplice ultimele metode tehnice. În acest contact strîns cu uzina, viitorul specialist se familiarizează cu utilajele și agregatele moderne, cu principiile organizării producției, cu speciile de proiectare și de producție ale întreprinderii. Își îmbogățește astfel orizontul cunoștințelor de specialitate, le verifică practic pe cele acumulate la cursuri, cunoaște îndea-proape sarcinile și problemele care stau în fața colectivului acelei întreprinderi. Evident, la absolvire, competența sa inginerescă va fi mult mai aproape de cerințele producției. În același timp, pentru întreprinderi colaborarea cu studenții duce la economisirea unui număr important de ore de muncă pentru proiectare. Pe de altă parte, bine documentate, la curent cu tot ce e nou, proiectele studenților oferă soluții de îmbunătățire, de modernizare.”

Activitatea „Biroului studentesc de proiectări” s-a bucurat și se bucură de aprecierea întreprinderilor beneficiare. Cuvîntele de mulțumire ca acestea din scrisoarea citată au fost în dese rînduri adresate catedrei de tehnologia construcției de mașini și studenților anului universitar 1964—1965, „biroul” colaborat cu opt întreprinderi brașovene — „Rulmentul”, „Metrom”, „Electroprotecția”, „Steagul roșu” și altele. Numai prin lucrările executate în primul semestru al anului — circa 100 proiecte de stanțe și dispozitive — au fost economisite 5 000 de ore de muncă pentru proiectare. Multe dintre aceste proiecte, cu soluții deosebit de valoroase sub aspectul îmbunătățirii calității și al creșterii productivității muncii, au fost deja lansate pentru execuție sau vor fi lansate în viitorul apropiat.

În momentul de față, catedra de tehnologia construcției de mașini studiază posibilitățile și perspectivele activității biroului studentesc de proiectări în noul an universitar. Colaborarea va fi extinsă, stabilindu-se legături cu și întreprinderi din Sibiu și Medias. Pentru disciplinele „Ștanțe”, „Dispozitive” și „Tehnologia construcției de mașini” sistemul de lucru prin „Biroul

Pagină realizată de: ION TRONAC

Tinere, să stăm de vorbă

POLITEȚEA — ACT DE CULTURĂ

de Lascăr Sebastian

Casa memorială Hașdeu — sursă a curiozității tinere

O nouă stație meteorologică

Recent a început să funcționeze stația meteorologică de la Stolnici, regiunea Argeș. Este cea de-a treia stație meteorologică construită anul acesta, alături de cele de la Odorhei și Mălcușeni. Ele sînt dotate cu instalații și aparate moderne și încadrate cu personal calificat. De asemenea, s-au terminat lucrările de reamenajare și de completare a aparatului la stația meteorologică de mare altitudine de pe

virful Omul. Nu demult, în apropierea orașului Cluj, a început construcția unui centru de cercetări complexe hidro-meteorologice.

Prin toate aceste construcții și amenajări se urmărește culegerea unor date cât mai reprezentative în domeniul meteorologiei, care să fie puse la dispoziția diferitelor ramuri ale economiei noastre naționale.

(Agerpres)

Purtările urite sau necuviincioase, acelea care ilustrează cel mai bine lipsa politetei te izbesc în mod deosebit în locurile publice. Am putea admite, la rigoare, că omul, închis în oala lui, își poate permite să stea cu picioarele pe pereți — măcar că omul cu adevărat bine-crescut nu și îngăduie nici la el acasă, fiind singur cu sine, asemenea detestabile „libertăți”. Dar e împede pentru toată lumea, afară de cel necuviincios, că proasta purtare în mijlocul semenilor sare în ochii și supără grozav.

Bine. Supără pe cei din jur. Necuviinciosul însă nici că-i pasă de necuviința lui. Nu-l doare.

Așa să fie?

Dacă actul de nepolitețe este ușor trecut cu vederea de către cei „supărați” — atunci da, n-are ce să-i pese. Unii, indiferent de felul lor, zic: „Il privește personal!”. Alții, fiindu-le lehamite, zic: „Lasă-l în plata domnului!”. Și mai sînt și părții dușoși pentru care junele obraznice „odoriului mamei” căruia i se iartă orice, dacă nu chiar i se admiră totul.

Însă nu cred nici în ruptul capului că necuviinciosul nu a ajuns să cadă pe gânduri, cînd îi ajung la ureche aprecierile juste ale celor din jurul lui. Cît de tare s-ar simți pe poziție — pe poziția lui necuviincios — nu se poate să nu simtă un moment cînd începe să se clatine, dacă află ce părere au semenii lui despre el. Prinț-un mijloc sau altul, cînd mai dulce cînd mai apăsător, după cum e cazul, fă-l pe necuviincios să simtă și să înțeleagă că e așa, și nu zic că instantaneu se va schimba, dar susțin că nu va trece mult și că parca la revizuirea proasletilor lui purtări. Nimeni nu-i intră-atît de indiferent față de „ce zice lumea”, chiar dacă pozează a această superbă indiferență, în ciuda faptului că „nemuritor și rece” aflînd că toată lumea îl consideră nepolitic, necuviincios, incult.

Da, și incult!

Căci politetea este și un act de cultură. Și, iată, tocmai despre acest aspect al politetei ne e în grijă să vorbim acum. Să ne închipuim că ne aflăm — cum mi s-a și întîmplat mai zilele trecute — la vernisajul unei expoziții de pictură. E lume multă. Recunoști, printre vizitatori, ba un profesor de la Institutul de arte plastice, ba un critic de artă, ba cîțiva pictori de seamă, colegi mai mari și exponenți ai unei tinări artiști, ba o studentă la politehnică sau medicină, ba un muncitor tipograf pe care-l știi, și așa mai departe. În mijlocul lor, așa cum se obișnuiește mai ales la vernisaj, tîndur expozant foarte abil. Nu mă indoiesc că el arde de curiozitatea de-a cunoaște aprecierile vizitatorilor asupra muncii sale artistice, dar nu provoacă în nici un fel exprimarea acestor aprecieri care, în prezența lui,

ar putea fi niște banale și false complimente. Poate că încercă numai să surprindă pe chipurile vizitatorilor reacțiile lor interioare. Și iată că, deodată dau buza, tropăind în expoziție, trei tineri. Tablourile sint fulgerător trecute în revistă. Unul dintre ei ține să-și facă cunoscută părerea cu o voce de stentor care provoacă vibrarea geamurilor și consternarea tuturor celor de artă.

— Ce-s mă, aiureliile astea? Altul, în fața portretului unei fete gingașe, țifite de admirație:

— E prea mișto!

Ce a spus al treilea nu mai are importanță. Din fericire, glonț cum au venit, glonț cum plecat. Lăsînd însă în urmă-le dîra groasă și pestilențială a inculturii lor.

Fără îndoială, n-o să încerc să stabilesc aici care din cei doi a avea dreptate. Că, dacă tablourile erau în „mișto”, fie niște „aiureli”. Deoarece dreptate nu putea să aibă nici unul, nici celălalt. Ce dreptate poate avea, în aprecierea unei lucrări artistice, acela care se dovedește, cu vocea lui de stentor, un ignorant și un incult?

N-aș vrea să fiu rău înțeles. Ca să intri într-o expoziție de pictură nu e absolut necesar să ai toate de carte, să cunoști istoria universală a artelor, să fi vizitat în prealabil toate marile muzee artistice ale lumii. Nu e necesar nici măcar să ai a-juns la un gust artistic sigur. Poți fi cu desăvîrșire nestîtor în ale artei picturale și poți avea gustul „mișto”, cu totul scabitor. Dar atunci, intri în expoziție animat de nobila curiozitate de-a afla de a-ți cultiva gustul. Și intri mai ales cu acea atît de frumoasă sfială a unui spirit plîpînd în drum spre cunoaștere și maturizare, cu acel admirabil respect al omului bine-crescut față de lucrările indeobște apreciate, dar lui încă nefamilare. Poți ieși din expoziție entuziasmat, cum poți ieși și entuziasmat de cele văzute. Dar îți vei spune singur, dacă ai bun simț, că nici eventualul tău entuziasm, nici eventuala insatisfacție n-au încă dreptul la certitudine. Și mai ales n-au dreptul să se manifeste cu voce de stentor, dezvăluindu-ți incultura și nepolitețea nu numai față de autor ci și de public.

Dar vreau să mai spun și altceva. Lăsînd la o parte faptul că rău crescutului îi poate fi absolut indiferent că s-a arătat în gura mare incult și ignorant, și printre-asta ridicul, el trebuie să-și înțeleagă că nu-i este îngăduit să impoziteze cu tropăială, zberzînd, obraznicia lui asupra specificei stări de spirit a celorlalți veniți să cunoască și să guste niște lucrări artistice (chiar dacă, ulterior, se constată că lucrările n-au fost artistice, ceea ce se poate întîmpla). Cu alte cuvinte, trebuie să-și respecte pe ceilalți — iată esența politetei.

Ca să se vadă și mai bine unde poate duce ignorarea celor din jurul tău, am să amintesc acel obicei care...

Dar, dacă nu mă înșel, pentru azi e de-ajuns.

Casa de cultură a sindicatelor din orașul Piatra Neamț

Foto: N. STELORIAN

„Ceasornice” biologice

Noțiunea timpului nu este caracteristică numai omului. Sau, mai corect spus — „simțul” timpului. Succesiunea cu regularitate a unor evenimente este înregistrată și de către plante sau animalele inferioare. Mai mult decît aștia: ele își reglează anumite cicluri vitale în raport cu scurgerea timpului. În această măsurare precisă a trecerii timpului nu reprezintă o simplă curiozitate, cunoașterea ritmicității desfășurării proceselor vitale, ca și a mecanismului succesiunii lor, avînd și o mare importanță practică.

Să luăm de pildă, reflexul fotoperiodic, care are un caracter general. Grație acestui reflex, „comportarea” plantelor sau a unor animale este reglată de către lungimea zilei. Cînd aceasta a atins o anumită mărime, plantele „știu” că a sosit momentul să înflorască, iar animalele migrațoare să-și ia drumul în regiuni avînd o climă corespunzătoare condițiilor lor de adaptare. Pare că viețuitoarele ar fi moștenit pe cale ereditară o „memorie” calendaristică.

Oamenii de știință au demonstrat experimental existența acestor ritmuri. Astfel, plantele de soia au fost expuse unui ritm de 8 ore de lumină și 16 ore de întuneric. La capătul unui șir de astfel de experiențe, ele au

înflorit. Atunci însă cînd perioada de obscuritate a fost mărită la 24 de ore, iar cea de lumină la 12 ore — ciclul complet ajungînd la 36 de ore — plantele nu au mai înflorit. Ritmul de viață diurn fusese tulburat.

În schimb, au fost obținute flori, creîndu-se asemenea cicluri care reprezintă un multiplu al cifrei de 24 de ore. Plantele au înflorit, de pildă, la un ritm de

fotografii ale stelelor. Pe măsură ce acest firmament artificial era făcut să se învîrtească, păsările își schimbau direcția de deplasare. În pofida zădărniciilor orarului lor normal de viață, nu s-a constatat nici o schimbare în ritmul lor diurn de activitate fiziologică.

În care loc din organism este situat acest orologiu biologic și cum funcționează el? Este bazată oare existența sa pe declanșarea unor mecanisme fizice sau chimice? Este înzestrată oare fiecare celulă cu un asemenea „ceasornic” sau există numai anumite celule specializate în acest scop?

PE TEME ȘTIINȚIFICE

8 ore de lumină și 40 de ore de întuneric (o „zi” de 48 de ore). La fel, acest ciclu poate fi „deplasat”.

Un exemplu și mai interesant asupra acestui adevărat simț al timpului cu care sînt înzestrate viețuitoarele este oferit de către păsările care se orientează în drumul lor după soare și stele. O asemenea navigație presupune nu numai un simț al orientării, dar și un simț al timpului, soarele și stelele ocupînd poziții diferite pe bolta cerească. În raport cu anumite puncte din zi sau noapte, într-o experiență, cîteva păsări au fost așezate într-un planetariu, al cărui dom era format dintr-un tavan acoperit cu

logice. Punctul maxim al acestor parametri se produce, în general, în cursul dimineții.

Cîror fenomene își datorează existența aceste ritmuri? Numeroși oameni de știință sînt de părere că factorii care guvernează mișcarea acestor „ceasornice” biologice sînt de natură endogenă — adică se găsesc în interiorul organismului viețuitoarelor.

Iată și un exemplu concludent în acest sens. Mai mulți oameni au trăit — în precama polului nord — închiși, cîteva timp, în niște cabane. Pentru ca „simțul” lor artificial al timpului să fie deontat, li s-au luat ceasurile.

Ei au muncit, s-au lănat și au dormit, urmînd un ritm de viață foarte neregulat, alcătuit din „zile” cuprinzînd între 22 și 28 de ore fiecare. În pofida zădărniciilor orarului lor normal de viață, nu s-a constatat nici o schimbare în ritmul lor diurn de activitate fiziologică.

În care loc din organism este situat acest orologiu biologic și cum funcționează el? Este bazată oare existența sa pe declanșarea unor mecanisme fizice sau chimice? Este înzestrată oare fiecare celulă cu un asemenea „ceasornic” sau există numai anumite celule specializate în acest scop?

Tuturor acestor probleme, nu li s-a dat încă un răspuns definitiv, cercetările efectuate în vederea clarificării lor avînd doar un caracter orientativ.

A fost descoperit, de exemplu, un asemenea orologiu biologic constituit dintr-un număr de 4 celule specializate, situate într-un ganglion nervos, așezat în regiunea subfaringeană a unui tip de gândac. În interiorul ganglionului este secretat un hormon care dirijează programul de 12 ore de activitate nocturnă, urmat de alte 12 ore de repaus diurn.

Este semnificativ o experiență efectuată asupra a două grupe de astfel de gândaci. Ele au fost astfel „elucate”, fîcut una era activă doar ziua, iar cealaltă noaptea. Celulele specializate au fost apoi transplantate astfel, fîcut un singur grup de gândaci în posesia hormonului special în tot cursul zilei. Faptul că în cadrul acestui grup o serie de insecte s-au îmbolnăvit de cer, lasă să se întrevadă o eventuală legătură dintre ritmul activității și această boală.

Insemnătatea acestor cercetări nu se rezumă numai la constatările enumerate. Cunoștințele mai bogate și mai profunde asupra mecanismelor amintite ar putea contribui la creșterea substanțială a producției agricole. Observații de dată recentă au mai arătat că procesul de îmbătrînire are o anumită legătură cu acest orologiu biologic — legătură ce urmează a fi și ea clarificată. În sfîrșit, cunoștințele legate de funcționarea „ceasurilor vitale” ar putea fi de mare însemnătate în ceea ce privește zborurile cosmice. Căci unii specialiști în neuropsihiatrie sînt neliniștiți în legătură cu efectele posibile nocive ale stării de imponderabilitate asupra ritmului de viață. O amenajare artificială a unui ritm zi-noapte ar putea — după părerea lor — să preîntîmpine unele tulburări ale sistemului nervos al cosmonauților.

Dr. ANTON ROMAN

Centrul de cercetări radio-logice al Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale a fost dotat cu noi instalații electronice. În fotografie: tehnicianul metrolog Maria Ioana Chirbaia lucrînd la unul din noile aparate

Foto: AGERPRES

Îți iubesti profesiunea?

In toamna aceasta, Școala profesională de pe lângă Uzina de mașini electrice-București, a primit pe băncile ei, în anul I aproape 300 de noi elevi. Sînt adolescenți între 15 și 16 ani, au terminat în iunie „elementara” și toată vara s-au pregătit infrigurat pentru examenul de admitere la profesională.

Ce i-a îndemnat să vină în această școală? Le-a dezvăluit cineva frumusețea meseriilor de electrician, de matrier, de strungar... și într-o clipă de vis s-au hotărît să învețe aceste meserii?

Unii, într-adevăr, s-au decis pentru o meserie sau alta în urma unei întîlniri cu un muncitor pe cînd erau pionieri, sau în urma unei vizite într-o fabrică. Cei mai mulți, însă, au venit în școală pentru că aici au fost înscrși de părinții lor sau pentru că, pur și simplu, au fost frapați de îmbinarea celor două cuvinte — „mașini electrice” — care

pot, cu aprobarea direcțiunii, să facă schimb între ei.

— Ca urmare — ne spune tov. director de studii Copage — am fost asaltați cu o mulțime de cereri pe care, în majoritatea cazurilor, le-am rezolvat favorabil. În felul acesta, în zilele următoare, elevii au început să-și însușească cu multă dragoste primele noțiuni din meseria pe care ei înșiși și-au ales-o. Notăm în continuare vizitarea, pe clase, a uzinei. Elevii au trecut prin toate secțiile uzinei, dar s-au oprit deosebit în secția pentru care se pregătesc. Clasa de strungari s-a oprit mai mult în secția de strungărie, clasa de matrieri în secția de matrierie și așa mai departe. Elevii au putut astfel să-și dea seama de legătura dintre secțiile uzinei și de locul pe care meseria lor îl ocupă în procesul de producție. Totodată, dirigințele sau maistrul care i-a condus le-a vorbit despre viitoarea lor meserie. Această preocupare a maistrilor și profesorilor a continuat și în orele de clasă sau în atelierul școlii.

— Mai ales alegerile — subliniază tovarășul Vrînceanu — ne răpesc mult timp.

E adevărat. Numai că adunările de dări de seamă și alegerile nu înseamnă pauză în munca educativă, dimpotrivă, ele presupun o intensificare a acestei activități. Or, problema principală care se pune în activitatea instructivă și educativă pentru cei din anul I este dezvoltarea la ei a dragostei, a pasiunii pentru meseria căreia i se dedică. Este împede că numai pe această bază se vor putea îndeplini cu succes și celelalte obiective ale muncii instructiv-educative. În anul școlar trecut comitetul U.T.C. a organizat pe clase, cî-

teva interesante întîlniri cu foști elevi ai școlii — azi muncitori în uzină. Aceștia le-au vorbit celor din anul I despre frumusețea meseriei lor și despre perspectivele care li se deschid în față. Asemenea întîlniri la început de drum ar fi fost bine venite și anul acesta chiar din primele zile de școală. Dar cite alte activități interesante pot fi organizate în acest scop!

Școala profesională se află în chiar curtea mare a uzinei. Gardul ușor de plasă care înconjoară la cîțiva metri depărtare clădirea cu numeroasele săli de clasă, cu cancelaria profesorilor etc. nu are aerul de despărțit școala de marile ateliere, de halele uzinei, dimpotrivă, el pare a sublinia că aici, în acest colț al uzinei se transmite permanent pulsul marilor uzine. Aici se pregătesc viitorii muncitori calificați, viitorii constructori de mașini electrice. Și pentru activitatea organizației U.T.C. acest amănunt trebuie să fie nu numai un simbol ci și un îndemn.

A. VRINCEANU

A APĂRUT TÎNĂRUL LENINIST

Nr. 10/1965
SUMAR

*** — Drum bun în viața tinerilor de 18 ani!

IN AJUTORUL PROPAGANDISTULUI

AL PUIU — În centrul politicii partidului — industrializarea socialistă

INVĂȚĂMÎNTUL POLITIC AL U.T.C.

*** — Studiul documentelor Congresului al IX-lea al P.C.R.

PE TEME ALE MUNCII EDUCATIVE

D. IOANA — Cu răbdare și grijă tovarășească

STILUL DE MUNCĂ AL ORGANELOR U.T.C.

P. LUNGU — Instrucorii nesalariați ai comitetului orășnesc: M. MUSTĂȚEA — Cresc continuu rîndurile organizațiilor U.T.C.; A. CARABA — Comisia — ajutor apropiat

DIN EXPERIENȚA ORGANIZAȚIILOR U.T.C.

*** — Forme multiple pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale tinerilor: A. VĂCARU — Organizațiile U.T.C. pe schimburi; G.H. GEALATU — Organizația U.T.C. a cadrelor didactice

ACTIVITĂȚI EDUCATIVE ÎN ȘCOLI

Prof. O. RAUSCHI — Munca diferentiată — condiție a eficacității

RĂSPUNDE LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR DIN SCRISORILE SOSITE LA REDACȚIE

POSTA redacției

Tomă Marius str. Crizantemelor-Buzău

Ministerul Învățămîntului, Direcția învățămînt superior, ne-a comunicat că după promovarea anului I prin învățămîntul fără frecvență, conducerea institutului poate aproba trecerea la cursurile de zi, a celor mai buni studenți, în ordinea mediilor obținute și în limita locurilor existente.

Popescu Ion — Brăila
Comitetul executiv al Sfatului popular orășnesc Brăila, care a cerșetat semnului dumneavoastră critic, ne-a comunicat că într-adevăr lucrările de reparare a podului peste linia C.F.R., în dreptul stației C.F.R. Brăila, durează de mai mult timp. În urma măsurilor luate, atît de secția L. 13 Brăila, beneficiarul lucrării, cit și de T.C.T. Șantierul 13 Buzău, care mai avea să livreze o parte din materialele podul va fi dat în folosință la sfîrșitul acestei luni.

Dumitrescu Ion — Bacău. Îmbunătățirea principiilor de premiere a personalului tehnic-administrativ din unitățile economice, prevăd că salariații care au fost transferați, pensionați, plecați în armată, la școli, cărora li s-a desființat contractul de muncă sau au trecut în alte categorii de personal, primesc la sfîrșitul anului calendaristic, diferența de primă de 30 la sută reținută în cursul anului, în aceleași condiții ca și ceilalți salariați ai compartimentului de unde au plecat.

Menționăm însă că plata acestor sume se va face numai dacă planul de producție a fost realizat valoric și pe sortimente, dacă s-a realizat planul de desfacere, de

calitate și prețul de cost, sau în caz contrar, s-a obținut aprobarea organelor competente.

Botea Stelu — strada Cozma Peșu 13 Brăila
Așa cum prevede articolul 133 din Codul Muncii, aliatul E. vechimea în muncă se consideră neîntrerupt și pe timpul cînt angajatul urmează cursurile unei școli în scopul pregătirii profesionale. Deci, dumneavoastră fiind trimis de către întreprinderea P.T.T.R. Galați în 1960 să urmați cursurile facultății de electronică și telecomunicații, iar în acest an, în urma examenului de stat v-ați reînscris din nou, vechimea în muncă se consideră neîntreruptă. Dacă nu ați beneficiat în acest an de vacanță, aveți dreptul la concediu de odihnă de 1965.

ATNOGCEA IOAN — Bărgăan, raional Fetești
Ministerul Învățămîntului — Direcția școlii medii ne-a informat că deoarece nu v-ați prezentat la examenul de corecție între 20-25 septembrie, indiferent de motive, școala v-a încheiat situația de repetent.

Vizita delegației C.C. al P.C.R. în Italia

ROMA 22. — Corespondenții Agerpres, I. Mărgineanu, transmite: În cadrul vizitei pe care o face în Italia, delegația C.C. al P.C.R. a participat la o adunare organizată la Comitetul Central al P.C.I. cu prilejul evidențierii activităților de partid care au desfășurat o vastă acțiune în campania de preschimbare a carnetelor de partid. La adunare au luat cuvântul Luigi Ciommo, secretar general al P.C.I., M. Scoccamaro, membru al Direcției P.C.I., E. Macaluso, membru al Direcției și al Secretariatului C.C. al P.C.I. Conducătorul delegației C.C. al P.C.R., tovarășul Paul Niculescu-Mizil, a rostit un cuvânt de salut.

Continuându-și vizita prin țară, membrii delegației s-au întâlnit la Torino și Livorno cu conducătorii și federațiile și organizațiile locale, cu activiști și membri ai Partidului Comunist Italian. În orașele Torino, Livorno și Grugliasco, delegația a avut convorbiri cu primarii localităților respective și cu alți reprezentanți ai municipalităților. Au fost vizitate, de asemenea, Fabrica „Olivetti” de la Ivrea, din provincia Torino și Compania muncitorilor portuari din Livorno. La reîntoarcerea la Roma, delegația C.C. al P.C.R. a avut întâlniri la secțiile ale Comitetului Central al P.C.I. și a făcut o vizită la Redacția ziarului „L'Unita”.

Imagine din Karachi, capitala Pakistanului

Manifestări cu prilejul Zilei forțelor armate ale Republicii Socialiste România

R. P. Chineză
PEKIN 22 (Agerpres). — Cu prilejul zilei forțelor armate ale Republicii Socialiste România la Pekin a avut loc o adunare la care au participat membri ai forțelor terestre, navale și aeriene ale Armatei Populare Chineze de Eliberare. A luat cuvântul Liu Cijizian, locțiitor al șefului Direcției Superioare Politice a Armatei Populare Chineze de Eliberare, care a transmis felicitări militarilor forțelor armate ale țării noastre. A luat de asemenea cuvântul colonel Marin Sorescu, atașat militar al Ambasadei române din Pekin. La adunare a participat, de asemenea, Agop Bezerian, prim-secretar al Ambasadei române din Pekin.

R. P. Ungară
BUDAPESTA 22. — Corespondenții Agerpres, A. Pop, transmite: Cu prilejul Zilei forțelor armate ale Republicii Socialiste România, în orașul Győr a avut loc o solemnă depunere a unor coroane de flori la Monumentul eroilor români căzuți în lupta împotriva fascismului. Au depus coroane de flori Mihail Roșianu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapesta, dr. Csernitski Gyula, președintele Statului orașenesc Győr, Jankovits Ferenc, prim-secretar al Comitetului orașenesc P.M.S.U.,

și reprezentanți ai forțelor armate din garnizoana Győr. De asemenea, au fost depuse coroane de flori la monumentele ostașilor români căzuți în lupta împotriva fascismului din orașele Debrecen și Nyiregyhaza.

R. S. Cehoslovacă
PRAGA 22. — Corespondenții Agerpres, A. Liță, transmite: Cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, atașatul militar al Republicii Socialiste România la Praga, lt. col Petre Constantin, a depus coroane de flori la cimitirele din Zvole și Brno și la monumentele din Piestany și Kremzic ale militarilor români, căzuți pe teritoriul Cehoslovaciei în lupta împotriva fascismului în timpul celui de-al doilea război mondial.

Încheierea Congresului Sindical Mondial

Vineri 22 octombrie au luat sfârșit lucrările celui de-al VI-lea Congres Sindical Mondial.

Sedinta din 22 octombrie a fost consacrată adoptării Rezoluțiilor și celorlalte documente ale Congresului. Delegații au subliniat cu putere că aplauzele adoptarea cu unanimitate a rezoluțiilor, printre care: rezoluția cu privire la Vietnam, cea cu privire la problemele femeilor muncitoare, rezoluțiile privind securitatea socială, tineretul muncitor, drepturile sindicale, numeroase rezoluții de solidaritate cu lupta clasei muncitoare și a popoarelor din Africa de Sud, Argentina, Coreea de sud, Spania, Portugalia, Republica Dominicană și din alte țări, telegrama de protest, precum și alte documente.

Prinându-se în discuție rezoluția cu privire la punctul 1 de pe ordinea de zi, printre cei ce au luat cuvântul a fost și tovarășul Larisa Munteanu, secretara Consiliului Central al Sindicatelor care a reafirmat poziția delegației sindicale din Republica Socialistă România în problema dezbătută la acest punct. Supusă aprobării Congresului, rezoluția a fost adoptată cu majoritate de voturi, unele delegații votând împotriva. Delegația sindicatelor din România s-a abținut de la vot.

Rugul

Urmasii ai celui ce scoate pistolul din buzunarele lui de cultură au început să ridice capul. O scenă telegrafică de presă, transmisă din Düsseldorf, ne este înălțarea unui rug pe malurile Rhenului. Ca pe vremea închizării, ca pe vremea fasciștilor, în flăcări au fost aruncate idei. Jurul a mistuit cărți semnate de Camus, Günther Grass, Françoise Sagan, Erich Kästner și alții. Autorii: un grup de studenți între 15 și 30 de ani. Autoritățile n-au intervenit? Ba au intervenit. „Oficiul pentru supravegherea ordinii publice” a primăriei din amintitul oraș a dat o autorizație în toată regula. Crima nu s-a produs decât spontan, cum se spune, cu voce de la poliție. Autoritățile n-au lăsat nimic la voia întâmplării. Ele au vegheat la păstrarea „ordinii publice”. (De altfel, biroul care a dat autorizația și-a inclus în titlatura cele două cuvinte). Huliganii au cerut ca „operația de salubritate” a arderii în public a lucrărilor de „literatură scandaloasă, primejdioasă pentru tineret” să se desfășoare în Karplatz. Adică tocmai în piața unde s-a desfășurat cu câteva săptămâni în urmă un miting electoral. Vorbitorul partidului social-democrat fusese scriitorul Günther Grass... Autoritățile au refuzat însă ca autodaful să aibă loc în numita piață. Din motive de „ordine publică”. Urmasii celor ce au aprins rugurile anului '33 și apoi ale celui de-al doilea război mondial s-au tăcut nevoiți — da, așa scria un ziar occidental: „s-au tăcut nevoiți” — și se duc pe malul Rhenului.

Aplicații ale forțelor armate ale unor țări participante la Tratatul de la Varșovia

ERFURT 22 (Agerpres). — Agenția TASS transmite că, potrivit planului Comandamentului unificat al forțelor armate ale țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, în perioada dintre 16 și 22 octombrie, pe teritoriul Republicii Democratice Germane au avut loc aplicații ale trupelor Armatei populare naționale a R.D.G., Armatei populare cehoslovace, Armatei poloneze și Armatei sovietice. Aceste aplicații au fost conduse de generalul de armată P. K. Kozlov, comandantul suprem al grupului de trupe sovietice din Germania.

La aplicații au asistat general de armată Dobri Djuvor, ministrul apărării populare al Bulgariei, general de armată Bohumir Lomsky, ministrul apărării naționale al Cehoslovaciei, general de armată Heinz Hoffmann, ministrul apărării naționale al R.D.G., mareșal al Poloniei, Marian Spychalski, ministrul

de peste hotare

Calm relativ la Santo Domingo

SANTO DOMINGO 22 (Agerpres). — Guvernul provizoriu al Republicii Dominicane a ordonat pentru o dată nedeterminată acțiunea de prelucrare a armelor deținute de civili, care fusese prevăzută pentru ziua de joi. În vederea acestei operații, agențiile de presă relatează că fuseseră deja alcătuite aproximativ 200 de echipe din reprezentanți ai Ministerului Justiției, poliției și forțelor armate. Această măsură a fost amnată de guvernul lui Godoy de teama unor noi incidente care ar putea interveni cu acest prilej. Este cunoscută, de pildă, o poziția funcționarilor civili care cer ca înainte de a se confiscă armele deținute de civili să se retragă trupele concentrate în fortăreața Ozama.

Între timp, în capitala dominicană domnește un calm relativ. Există însă temeri că ar putea re izbucni incidente, ca urmare a faptului că forțele interamericane continuă să rămână în bună parte pe pozițiile lor în jurul sectorului constituționalist.

Tratatul dintre reprezentanții O.S.A. și guvernul provizoriu privind retragerea trupelor americane staționate la Santo Domingo continuă.

De altfel, se relatează că aproximativ 700 de soldați americani, făcând parte din cea de-a 82-a divizie aerportată și care au acționat în cadrul forțelor interamericane, au fost concentrați joi la baza din San Isidro în vederea îmbarcării lor cu destinația Statele Unite. Se așteaptă însă ca operația să se prelungească mai multe zile.

Evenimentele din Indonezia

DJAKARTA 22 (Agerpres). În Indonezia continuă, după cum relatează agențiile de presă străine, campania grupurilor de extremă dreapta, militare și civile, împotriva forțelor democratice. Postul de radio Palembang informează că în regiunea de sud a insulei Sumatra au fost interzise 34 de organizații ale Partidului Comunist din Indonezia și ale altor organizații democratice.

Ministerul Informațiilor a anunțat că interdicția de a circula pe străzi între anumite ore din noaptea este menținută la Djakarta. Autoritățile militare continuă să exercite cenzura asupra publicațiilor străine intrate în Indonezia.

Postul de radio Djakarta a anunțat că după o sedință a Comandamentului operațional suprem, președintele Sukarno a lansat un apel țării cerind să se pună capăt oricăror demonstrații neautorizate și săbinărită că actele de incendeniere și devastare ale sediilor unor partide politice constituie acțiuni distructive și trebuie încetate. Președintele Sukarno a

„Un nou imperiu economic, care transformă structurile geografice și politice, este pe cale de a se constitui în regiunea Oceanului Pacific” (COMBAT)

După aprecierile comentatorului Georges Andersen, Japonia ar fi deosebit de interesată în înfăptuirea acestui proiect. Datorită evoluției postbelice, fiind lipsită de fostele posesiuni, Japonia își procură grupe materiale prime necesare industriei și nu dispune de suficiente piețe care să asigure desfacerea produselor sale.

Există însă temeri că ar putea re izbucni incidente, ca urmare a faptului că forțele interamericane continuă să rămână în bună parte pe pozițiile lor în jurul sectorului constituționalist.

Tratatul dintre reprezentanții O.S.A. și guvernul provizoriu privind retragerea trupelor americane staționate la Santo Domingo continuă.

De altfel, se relatează că aproximativ 700 de soldați americani, făcând parte din cea de-a 82-a divizie aerportată și care au acționat în cadrul forțelor interamericane, au fost concentrați joi la baza din San Isidro în vederea îmbarcării lor cu destinația Statele Unite. Se așteaptă însă ca operația să se prelungească mai multe zile.

„Piața Pacificului”

de Peru cit și trustul australian „Mount Goldsworthy Mining Association” sînt finanțate de mari monopoluri americane. În următori șapte ani două trusturi australiene vor pune la dispoziția Japoniei minereuri în valoare de 950 milioane dolari. Dar, evident, mare parte din profiturile va lua drumul companiilor nord-americane, asociate la aceste afaceri. Colaborarea economică inter-pacifică nu aparține doar domeniului proiectelor. În comunicatul publicat după ședința comitetului mixt japono-australian se arată că „s-a ajuns la un acord privind înființarea unei organizații de colaborare economică a țărilor din bazinul Pacificului”. S-a hotărât ca la următoarea sesiune care va avea loc la Canberra în anul 1966, să fie invitați și reprezentanții ai Statelor Unite, Canadei, Noii Zeelande precum și ai altor țări din această zonă, pentru a discuta proiectul de înființare al unei noi piețe comune.

Cotidianul francez „COMBAT” arată că din punctul de vedere japonez, noua organizație ar permite economiei să se „desprindă

Delegația parlamentară română în Austria

Vineri a sosit la Viena delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România condusă de deputatul Ion Pas, care la invitația Consiliului Național al Austriei, face o vizită în această țară. Delegația a fost întâmpinată la sosire de președintele Consiliului Național al Austriei, dr. A. Maleta, de deputata Rosa Jochmann, conducătoarea delegației Parlamentului austriac, care ne-a vizitat țara anul trecut, și de alți deputați ai Consiliului Național și ai Consiliului Federal al Austriei.

Delegația română a vizitat apoi clădirea Parlamentului austriac, unde a fost primită de președintele Consiliului Național al Austriei, de un numeros grup de deputați ai Consiliului Național și ai Consiliului Federal.

„Alegeri” între gratii

Regimul dictatorial instaurat în această țară de președintele Stroessner, a lansat o cortină de fum asupra corpului electoral cu ajutorul unei propagande sustinute privind „succesul campaniei de pacificare”. Dar fumul a fost risipit de fapte. Și acestea arată că, în ultimele luni, numărul persoanelor arestate, asasinat sau supuse represiviilor de tot felul a înregistrat o creștere simțitoare. În închisori, în beciurile comisarilor de poliție și în carcerile din garnizoanele militare cei întemnițați se numără cu mii. Închisoarea pentru femei „Buen Pasto” și lagărele de concentrare, în special cel de o tristă celebritate „Cámaras de Tacumou”, situat la numai 6 kilometri de capitală, sînt pline de delinți politici. Anihilarea forțelor ce se opun actualului regim a constituit unul din punctele principale ale scenariului apropiatelor alegeri. Stroessner consideră că el a fost dus, cum nu se poate mai bine, la îndeplinire.

Dar, din afara gratiilor închisorilor, cercurile progresiste, partidul febrerist-revoluționar, partidul comunist, diferite organizații ale muncitorilor și tinerilor au denunțat manevra electorală și au demascat așa-zisa politică de „conciliere” a regimului cu conducătorii unei false opoziții. De fapt se repetă tabloul înfinit și în cursul ultimelor „alegeri” prezidențiale. În cercurile politice din Asuncion s-a aflat că ambasada Statelor Unite a exercitat presiuni puternice asupra liderilor unor partide de dreapta pentru a participa la aceste „alegeri” în scopul de a fi trimasă dezvoltarea luptei democratice a poporului. Răspunzând acestor presiuni, partidul liberal, Miscarea Democrat-Creștină și fracțiunea de dreapta a partidului febrerist au încheiat un pact prin care urmează să se prezinte la alegeri, formînd o opoziție aparentă partidului Colorado de guvernământ. Și în această privință, după cum se vede, scenariul alegătorilor a fost respectat.

Ceea ce nu s-a prevăzută însă a fost izbucnirea unor conflicte chiar în sinul guvernului, între Stroessner și ministrul său de interne, Edgar Insfran. S-a aflat astfel că, în cadrul partidului Colorado există o fracțiune, condusă de Insfran care și-ar fi exprimat nemulțumirea față de „excesele guvernului”. Observatorii consideră însă că acesta nu este decît un pretext pentru ca Insfran, sprijinit de unele cercuri ale armatei, ale latifundiarilor și marii burghezii să poată pune mâna pe putere, chiar și cu ajutorul unei lovituri de stat.

În ciuda măsurilor represive ale autorităților masele populare paraguayene au înfîmînat „alegerile” de duminică — cu greve, acțiuni de sabotaj, demonstrații și alte acțiuni menite să pună în lumină caracterul real al scrutinului. Pe străzile capitalei ca și în alte orașe au apărut lozinci pe care scria: „Jos larsa electorală”. Numeroși lideri politici paraguayeni, aflați în exil, cum este fruntasul liberal Carlos Pastore, au afirmat că „poporul nu va participa la așa-zisele alegeri municipale, deoarece ele se desfășoară într-un climat de teroare, de negare a drepturilor cetățenești și a libertăților politice”.

ADEN: aspect din timpul recentelor ciocniri ce au avut loc pe străzile orașului.

Între doi vulcani

În urmă cu câteva săptămîni, într-o zi de septembrie, un vas s-a apropiat de insula Tristan da Cunha, situată la 3.000 de kilometri spre sud-vest de Republica Sud-Africană. Pe țărîmul pustiu, sub umbra unui uriaș vulcan au debarcat 12 oameni.

La 10.000 de kilometri distanță de această insulă sub administrația britanică, Londra, evenimentul amintit a provocat o oarecare tulburare. Ce s-a întâmplat? În octombrie 1963 pe insulă a erupt un vulcan. Toți locuitorii — 260 la număr — au fost evacuați. Guvernul englez le-a propus oficial să se stabilească în Anglia și le-a pus la dispoziție, în acest scop, un lot de pîmînt.

N-au trecut însă nici doi ani și locuitorii insulei Tristan da Cunha au alina, după cum ne informează OBSERVER, la concluzia că „insulele britanice nu sînt potrivite pentru a trăi” și au trimis 12 oameni pe insula lor natală speră a vedea dacă nu s-ar putea întoarce acolo. Relatînd „cazul” OBSERVER își exprimă nedumerirea: cum pot unii oameni să prefere Anglia o îndepărtată insulă pe care nu de mult a erupt un vulcan și care „oferă prea puține șanse de salvare în cazul unei noi erupții puternice”? Și cum pot ei „să renunțe la cele mai înalte realizări ale civilizației”?

Desigur, în hotărîrea lor, locuitorii insulei Tristan da Cunha s-au lăsat conduși de un sentiment

chil guvern, iar partidul liber-democrat patru.

La 22 octombrie, primul ministru al Turciei S. H. Urganli a fost primit de președintele Republicii Turcia, Cemal Gürsel, căruia i-a remis demisia cabinetului său. Mandatul actualului guvern, condus de Urganli a luat sfîrșit odată cu alegerea noului Adunări Naționale.

Președintele Republicii, Cemal Gürsel, va avea, începînd de astăzi, primele întîlneri cu liderii principalilor partide politice în legătură cu formarea noului guvern. Observatorii politici din capitala Turciei menționează că, după toate probabilitățile, Cemal Gürsel îl va însărcina pe liderul Partidului Dreptății, Süleyman Demirel, cu formarea noului guvern.

Membrii delegației române de ziaristi care se află într-o vizită oficială în Finlanda, au fost primiți la 20 octombrie de către Ahti Karjalainen, ministrul afacerilor externe al Finlandei, cu care au avut o convorbire.